EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 20.5.2020
COM(2020) 510 final

Rekommendation till

RÅDETS REKOMMENDATION

om Frankrikes nationella reformprogram 2020 med avgivande av rådets yttrande om Frankrikes stabilitetsprogram 2020

Rekommendation till

RÅDETS REKOMMENDATION

om Frankrikes nationella reformprogram 2020 med avgivande av rådets yttrande om Frankrikes stabilitetsprogram 2020

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 121.2 och 148.4,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1466/97 av den 7 juli 1997 om förstärkning av övervakningen av de offentliga finanserna samt övervakningen och samordningen av den ekonomiska politiken[1], särskilt artikel 5.2,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1176/2011 av den 16 november 2011 om förebyggande och korrigering av makroekonomiska obalanser[2], särskilt artikel 6.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation,

med beaktande av Europaparlamentets resolutioner,

med beaktande av Europeiska rådets slutsatser,

med beaktande av sysselsättningskommitténs yttrande,

med beaktande av ekonomiska och finansiella kommitténs yttrande,

med beaktande av yttrandet från kommittén för socialt skydd,

med beaktande av yttrandet från kommittén för ekonomisk politik, och

av följande skäl:

(1) Den 17 december 2019 antog kommissionen den årliga strategin för hållbar tillväxt, som inledde 2020 års europeiska planeringstermin för samordning av den ekonomiska politiken. I den togs vederbörlig hänsyn till den europeiska pelaren för sociala rättigheter som proklamerades av Europaparlamentet, rådet och kommissionen den 17 november 2017. Den 17 december 2019 antog kommissionen, på grundval av förordning (EU) nr 1176/2011, även rapporten om förvarningsmekanismen, enligt vilken Frankrike var en av de medlemsstater som skulle bli föremål för en fördjupad granskning. Samma dag antog kommissionen också en rekommendation till rådets rekommendation om den ekonomiska politiken i euroområdet.

(2) Landsrapporten 2020 för Frankrike[3] offentliggjordes den 26 februari 2020. Den innehöll en bedömning av hur väl Frankrike hade lyckats med den landsspecifika

[1] EUT L 209, 2.8.1997, s. 1.
[2] EUT L 306, 23.11.2011, s. 25.
[3] SWD(2020) 509 final.

rekommendation som rådet antog den 9 juli 2019[4], med uppföljningen av tidigare års rekommendationer och med sina nationella Europa 2020-mål. Den innehöll också en fördjupad granskning enligt artikel 5 i förordning (EU) nr 1176/2011, vars resultat också offentliggjordes den 26 februari 2020. Av analysen drog kommissionen slutsatsen att Frankrike har makroekonomiska obalanser. De gäller i synnerhet den höga offentliga skulden och konkurrenskraftens svaga utveckling, mot bakgrund av låg produktivitetstillväxt, vilket har betydelse för de andra medlemsstaterna.

(3) Den 11 mars 2020 klassificerade Världshälsoorganisationen officiellt covid-19-utbrottet som en global pandemi. Pandemin är en allvarlig folkhälsokris för invånare, samhällen och ekonomier. Den leder till hårt ansatta hälso- och sjukvårdssystem, störningar i de globala leveranskedjorna, volatilitet på finansmarknaderna, kraftigt minskad konsumentefterfrågan och negativa effekter för olika sektorer. Den hotar människors arbeten och deras inkomster liksom företagens verksamheter. Pandemin har lett till en kraftig ekonomisk chock som redan har fått allvarliga återverkningar inom EU. Den 13 mars 2020 antog kommissionen ett meddelande[5] om en samordnad ekonomisk reaktion på krisen, omfattande alla aktörer på nationell nivå och unionsnivå.

(4) Flera medlemsstater har utlyst undantagstillstånd eller vidtagit nödåtgärder. Nödåtgärderna bör vara strikt proportionella, nödvändiga, tidsbegränsade och i linje med europeiska och internationella standarder. De bör vara föremål för demokratisk tillsyn och oberoende rättslig prövning.

(5) Den 20 mars 2020 antog kommissionen ett meddelande om aktivering av den allmänna undantagsklausulen i stabilitets- och tillväxtpakten[6]. Klausulen, som fastställs i artiklarna 5.1, 6.3, 9.1 och 10.3 i förordning (EG) nr 1466/97 och artiklarna 3.5 och 5.2 i förordning (EG) nr 1467/97, underlättar samordningen av budgetpolitiken under en allvarlig konjunkturnedgång. I meddelandet framför kommissionen till rådet att man bedömer att det rådande läget med en allvarlig konjunkturnedgång till följd av covid-19-pandemin innebär att villkoren för att aktivera undantagsklausulen är uppfyllda. Den 23 mars 2020 godkände medlemsstaternas finansministrar kommissionens bedömning. Aktiveringen av den allmänna undantagsklausulen medger en tillfällig avvikelse från anpassningsbanan mot det medelfristiga budgetmålet, förutsatt att detta inte äventyrar hållbarheten i de offentliga finanserna på medellång sikt. När det gäller den korrigerande delen kan rådet, på rekommendation av kommissionen, även besluta att anta en reviderad finanspolitisk strategi. Den allmänna undantagsklausulen innebär inte att stabilitets- och tillväxtpaktens förfaranden avbryts. Det ger medlemsstaterna möjlighet att avvika från de budgetkrav som normalt skulle gälla samtidigt som kommissionen och rådet kan vidta de nödvändiga politiska samordningsåtgärderna inom ramen för pakten.

(6) Det krävs fortsatta åtgärder för att begränsa och bekämpa smittspridningen, stärka de nationella hälso- och sjukvårdssystemens resiliens och mildra de socioekonomiska konsekvenserna genom stödåtgärder till företag och hushåll samt för att säkerställa adekvata arbetsmiljöförhållanden så att den ekonomiska verksamheten kan återupptas. Unionen bör använda alla tillgängliga verktyg för att stödja medlemsstaternas insatser inom dessa områden. Samtidigt bör medlemsstaterna och unionen samarbeta för att

[4] EUT C 301, 5.9.2019, s. 117.
[5] COM(2020) 112 final.
[6] COM(2020) 123 final.

utforma de åtgärder som krävs för både en återgång till samhällen och ekonomier som fungerar normalt och till en hållbar tillväxt, där bland annat den gröna och digitala omställningen integreras och man drar nytta av lärdomarna från krisen.

(7) Covid-19-krisen har visat på den inre marknadens flexibilitet när det gäller att anpassa sig till extraordinära situationer. För att säkerställa en snabb och smidig övergång till återhämtningsfasen och en snabb och smidig återgång till fri rörlighet för varor, tjänster och arbetstagare måste dock de extraordinära åtgärder som hindrar den inre marknaden från att fungera normalt upphöra så snart de inte längre behövs. Den nuvarande krisen har visat att det behövs krisberedskapsplaner inom hälso- och sjukvården, bl.a. bättre inköpsstrategier, diversifierade leveranskedjor och strategiska reserver av viktig utrustning. Det är centrala faktorer för arbetet med att ta fram mer omfattande krisberedskapsplaner.

(8) Unionens lagstiftare har redan ändrat de relevanta regelverken[7] för att ge medlemsstaterna möjlighet att mobilisera alla outnyttjade resurser från de europeiska struktur- och investeringsfonderna så att de kan hantera de extraordinära konsekvenserna av covid-19-pandemin. Ändringarna kommer att öka flexibiliteten och förenkla och effektivisera förfarandena. För att minska pressen på kassaflödena kan medlemsstaterna också använda en medfinansieringsgrad på 100 % från unionsbudgeten under räkenskapsåret 2020–2021. Frankrike uppmanas att fullt ut utnyttja dessa möjligheter för att hjälpa sina hårdast drabbade invånare och sektorer.

(9) Pandemins socioekonomiska konsekvenser kommer troligtvis att vara ojämnt fördelade mellan regioner på grund av olika specialiseringsmönster, i synnerhet regioner som är påtagligt beroende av turism (t.ex. de yttersta randområdena) och, mer allmänt, beroende av företag med nära kundkontakter. Detta medför betydande risker för ökande regionala och territoriella skillnader inom Frankrike, vilket förvärrar den redan observerade trenden mot långsamt växande skillnader mellan huvudstadsregionen, storstäderna och övriga landet eller mellan stad och land och mellan den europeiska delen av Frankrike och de yttersta randområdena. I kombination med risken för en tillfällig upplösning av konvergensprocessen mellan medlemsstaterna krävs i den nuvarande situationen riktade politiska insatser.

(10) Den 7 maj 2020 lade Frankrike fram sitt nationella reformprogram för 2020 och den 30 april 2020 sitt stabilitetsprogram för samma år. De båda programmen har bedömts samtidigt för att deras inbördes kopplingar ska kunna beaktas.

(11) Frankrike omfattas för närvarande av stabilitets- och tillväxtpaktens förebyggande del och av övergångsregeln för skuldkriteriet. Den 13 juli 2018 rekommenderade rådet Frankrike att säkerställa att den nominella ökningen av de primära offentliga nettoutgifterna[8] inte skulle överstiga 1,4 % 2019, vilket motsvarar en årlig strukturell

---

[7] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/460 av den 30 mars 2020 om ändring av förordningarna (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013 och (EU) nr 508/2014 vad gäller särskilda åtgärder för att mobilisera investeringar i medlemsstaternas hälso- och sjukvårdssystem samt i andra sektorer av deras ekonomier som reaktion på covid-19-utbrottet (Investeringsinitiativ mot effekter av coronavirus) (EUT L 99, 31.3.2020, s. 5) och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2020/558 av den 23 april 2020 om ändring av förordningarna (EU) nr 1301/2013 och (EU) nr 1303/2013 vad gäller särskilda åtgärder för att tillhandahålla extraordinär flexibilitet vid användningen av de europeiska struktur- och investeringsfonderna för att hantera covid-19-utbrottet (EUT L 130, 24.4.2020, s. 1).

[8] De primära offentliga nettoutgifterna består av de totala offentliga utgifterna exklusive ränteutgifter, utgifter för unionsprogram som motsvaras fullt ut av inkomster från unionsmedel och icke-diskretionära

anpassning på 0,6 % av BNP. I kommissionens samlade bedömning bekräftas en betydande avvikelse från den rekommenderade anpassningsbanan mot det medelfristiga budgetmålet för 2019 samt för 2018 och 2019 sammantaget. Detta är en relevant faktor i kommissionens rapport som upprättats i enlighet med artikel 126.3 i fördraget med en bedömning av hur Frankrike uppfyllde skuldkriteriet 2019.

(12) Enligt stabilitetsprogrammet för 2020 planerar regeringen att försämra det samlade underskottet från 3,0 % av BNP 2019 till 9,0 % av BNP 2020. Efter att ha stabiliserat sig på 98,1 % av BNP 2019 förväntas den offentliga skuldkvoten öka till 115,2 % 2020 enligt stabilitetsprogrammet för 2020. De makroekonomiska och offentligfinansiella utsikterna påverkas av den höga graden av osäkerhet till följd av covid-19-pandemin.

(13) Som reaktion på covid-19-pandemin, och som del av en samordnad EU-strategi, har Frankrike antagit budgetåtgärder för att öka kapaciteten i hälso- och sjukvårdssystemet, begränsa smittspridningen och hjälpa de hårdast drabbade invånarna och branscherna. Enligt stabilitetsprogrammet för 2020 uppgår budgetåtgärderna till 1,9 % av BNP. Åtgärderna omfattar finansieringen av en deltidsarbetslöshetsordning som motsvarar 1,1 % av BNP, 0,4 % av BNP i ytterligare utgifter för att stärka hälso- och sjukvården, sjukförsäkringsförmåner och ersättning till vårdpersonal, samt en solidaritetsfond på 0,3 % av BNP för att ge direktstöd till små- och mikroföretag och egenföretagare. Frankrike har dessutom aviserat åtgärder som, även om de inte påverkar budgeten direkt, kommer att bidra till likviditeten i företagen, och som enligt stabilitetsprogrammet för 2020 uppskattas till 17 % av BNP. Åtgärderna omfattar anstånd med skatter och sociala avgifter för företagen, snabbare skatte- och momsåterbetalningar, en särskild reserv för direktstöd till strategiska företag via kapitalinvesteringar (3,1 % av BNP) och lånegarantier (13,9 % av BNP). Sammantaget ligger Frankrikes åtgärder i linje med riktlinjerna i kommissionens meddelande om en samordnad ekonomisk reaktion på covid-19-utbrottet. Ett fullständigt genomförande av dessa åtgärder, följt av en omläggning av finanspolitikens inriktning mot en välgenomtänkt offentligfinansiell ställning på medellång sikt när det ekonomiska läget medger detta, kommer att bidra till att bevara hållbarheten i de offentliga finanserna på medellång sikt.

(14) Enligt kommissionens vårprognos 2020 beräknas Frankrikes saldo i de offentliga finanserna vid oförändrad politik uppgå till -9,9 % av BNP 2020 och -4,0 % 2021. Den offentliga skuldkvoten beräknas uppgå till 116,5 % av BNP 2020 och till 111,9 % 2021.

(15) Den 20 maj 2020 utfärdade kommissionen en rapport i enlighet med artikel 126.3 i fördraget på grund av att Frankrike inte hade följt skuldregeln 2019 och dessutom planerade att överträda underskottsgränsen på 3 % av BNP 2020. Sammantaget tyder analysen på att underskotts- och skuldkriterierna såsom de definieras i fördraget och i förordning (EG) nr 1467/1997 inte är uppfyllda.

(16) Det franska hälso- och sjukvårdssystemet är effektivt och når goda resultat. Covid-19-krisen har satt strålkastarljuset på brister i systemberedskapen för att hantera pandemier. Bristerna omfattar i) svårigheter att säkerställa tillgång på vårdpersonal, kritisk utrustning och personlig skyddsutrustning samt ii) latenta strukturella problem.

---

förändringar i utgifterna för arbetslöshetsförmåner. Nationellt finansierade fasta bruttoinvesteringar är utjämnade över en fyraårsperiod. Diskretionära åtgärder på inkomstsidan eller lagstadgade inkomstökningar är inräknade. Engångsåtgärder på såväl inkomst- som utgiftssidan är avräknade.

I det förstnämnda fallet har Frankrike utnyttjat sina reserver av medicinsk och paramedicinsk personal och utrustning, däribland läkarstudenter och pensionerade läkare och sjuksköterskor. Samordningen av insatserna mellan alla delar av hälso- och sjukvårdssystemet är en fortsatt utmaning. De latenta strukturella problemen är följden av bristande investeringar i fysisk infrastruktur och personalresurser, begränsad anpassning av vårdens organisation och ett behov av bättre samordning mellan privata och offentliga aktörer. Problemen förvärras av bestående regionala skillnader. Trots att andelen praktiserande läkare ligger runt EU-genomsnittet bor till exempel cirka 18 % av Frankrikes befolkning i områden där tillgången till en allmänläkare är begränsad. Det krävs ytterligare beslutsamma insatser för att digitalisera hälso- och sjukvården, en hörnsten i regeringens strategi för att omdana hälso- och sjukvårdssystemet. Covid-19-krisen visar att det är viktigt att bättre utnyttja e-hälsa, särskilt telemedicin, i pandemitider.

(17) Covid-19-krisen inverkar negativt på den franska arbetsmarknaden och de sociala förhållandena. Trots att man har vidtagit begränsningsåtgärder förväntas arbetslösheten öka (till 10,1 % 2020 enligt kommissionens prognos, för att återhämta sig något, till 9,7 % 2021). Åtgärderna omfattar en ändring och förlängning av systemet för korttidsarbete samt åtgärder för att stödja företag och arbetstagare och för att säkerställa att offentlig service och hälso- och sjukvårdssystemet fungerar. Varaktig segmentering på arbetsmarknaden är ett fortsatt orosmoment. Under 2019 var cirka två tredjedelar av nyrekryteringarna korttidsanställningar på mindre än en månad. Andelen korttidsanställningar som övergår i tillsvidareanställningar är bland de lägsta i unionen. Den nya reformen av arbetslöshetsersättningssystemet (*Unédic*) ska stärka systemets ekonomiska hållbarhet och bidra till att komma till rätta med segmenteringen. Dock har den del av reformen som gäller ersättningsregler lagts på is på grund av krisen. Mot bakgrund av det försämrade läget är det viktigt att säkerställa att arbetslöshetsersättning och aktivt sysselsättningsstöd är tillgängliga för alla jobbsökande, oavsett tidigare sysselsättningsstatus. För att ta itu med kompetensglapp och förbättra arbetsmarknadens motståndskraft bör man fortsätta med insatserna för att främja en omfördelning av arbetskraften mellan sektorerna. Före covid-19-utbrottet rapporterade arbetsgivarna i allt högre grad att de hade problem med att hitta lämpliga kandidater att anställa, vilket tyder på att kompetensutveckling och omskolning måste uppmuntras. It-branschen är till exempel särskilt drabbad av kompetensbrist, men ändå utgör nyutexaminerade inom it bara 3 % av alla nyutexaminerade.

(18) Mot bakgrund av covid-19-krisen är det särskilt viktigt att se till att kritisk infrastruktur och den fria rörligheten för varor på den inre marknaden fungerar och att man i samarbete med grannländerna övervakar och ser till att leveranskedjorna fungerar. Därför kommer avskaffandet av de åtgärder som antogs under covid-19-krisen, särskilt exportrestriktioner för vissa läkemedelssubstanser och medicinska produkter, att bidra till att tillgodose invånarnas behov i hela EU på ett samstämmigt sätt och i en solidarisk anda, förebygga risken för brist och störningar i leveranskedjan och i slutändan bereda väg för en framgångsrik EU-samordnad väg ut ur krisen.

(19) Frankrike har antagit många stödordningar för att stödja företagens likviditet, bland annat enligt den tillfälliga ramen för statliga stödåtgärder till stöd för ekonomin under det pågående utbrottet av covid-19[9]. Ett effektivt och ändamålsenligt genomförande av sådana stödordningar är avgörande för att säkerställa att företagen, särskilt de små och

[9] EUT C 91I, 20.3.2020, s. 1–9

medelstora företagen, kan dra nytta av dem. Vid utformningen och genomförandet av åtgärderna måste banksektorns motståndskraft beaktas.

(20) Frankrikes övergripande företagsklimat har förbättrats men landet måste fortsätta sitt arbete med att förenkla skattesystemet och minska företagens administrativa börda, särskilt om man vill stödja en effektiv ekonomisk återhämtning på medellång sikt. Enligt kommissionens bedömning, som bekräftas av OECD:s indikatorer för produktmarknadsreglering för 2018, är de lagstadgade restriktionerna i Frankrike fortfarande fler än i andra medlemsstater, särskilt inom företagstjänster, med många reglerade yrken, och inom detaljhandeln, trots framsteg och flera åtgärder inom tjänstesektorn. Som en av de hårdast drabbade sektorerna kommer tjänstesektorn att spela en viktig roll då landet ska ta sig ur och återhämta sig från krisen. Att omforma kraven för tillträde till och utövandet av tjänsteverksamhet skulle stimulera innovationsverksamheten, konkurrensen och den yrkesmässiga rörligheten, vilket får positiva ekonomiska effekter totalt sett. Ett flexibelt regelverk kan också få fart på detaljhandeln efter covid-19-krisen.

(21) För att främja den ekonomiska återhämtningen är det viktigt att tidigarelägga mogna offentliga investeringsprojekt och stimulera privata investeringar, till exempel genom relevanta reformer. Investeringarna kan gälla prioriteringar som identifierats inom den europeiska gröna given, särskilt initiativ för koldioxidsnåla transporter, förnybar energi och byggnadsrenoveringar. Tillsammans med den digitala omställningen av ekonomin skulle detta kunna stimulera återhämtningen på kort sikt och på medellång sikt i efterdyningarna av coronakrisen och föra in Frankrike på en varaktig klimatneutral väg samtidigt som man främjar ett tekniskt ledarskap. Det förberedande arbetet med återhämtningsåtgärder kan bygga på Frankrikes nationella energi- och klimatplan, projekt av gemensamt intresse och utvecklingsplaner för infrastruktur. Ytterligare investeringar i energiinfrastruktur, bland annat sammanlänkning av elnät, kan bidra till att förbättra integrationen av EU:s interna energimarknad, samtidigt som konkurrensen ökar och det blir enklare att använda förnybar energi. Programplaneringen för Fonden för en rättvis omställning för perioden 2021–2027 kan hjälpa Frankrike att hantera en del av de utmaningar som omställningen till en klimatneutral ekonomi innebär, särskilt inom de områden som anges i bilaga D till landsrapporten[10]. Detta skulle ge Frankrike möjlighet att på bästa sätt använda fonden.

(22) Under nedstängningen har digitaliseringen visat sig vara mycket viktig för att upprätthålla tillgången till myndighetsservice, utbildning och medicinska tjänster, och för att upprätthålla den ekonomiska aktiviteten genom distansarbete och e-handel. På medellång sikt erbjuder digitaliseringen fler möjligheter för företagen, särskilt de små och medelstora, att återhämta sig och växa genom att de kommer i kontakt med fler potentiella kunder och kan effektivisera sin produktionsprocess och genom att skapa incitament att vara innovativ. Genom investeringar i digitalisering kan man tillhandahålla adekvat infrastruktur och förbättra den bredare befolkningens digitala kompetens, särskilt den arbetande befolkningens. Genomförandet av Frankrikes plan för mycket snabbt bredband (*Plan France Très Haut Débit*) verkar gå framåt i tätorterna, men det finns fortsatt stora skillnader i täckningen för mycket snabba nät i andra områden.

(23) Frankrike har en stark forskningsbas och potential att medverka i särskilda forsknings- och innovationsåtgärder avseende covid-19-krisen, t.ex. utveckling av vaccin och

[10] SWD(2020) 509 final.

läkemedel. Covid-19-krisen och dess efterdyningar kräver ett starkare forsknings- och innovationssamarbete mellan den privata och den offentliga sektorn. På medellång sikt kan investeringar i forskning och innovation bana väg för produktivitetsvinster, vilket framhålls av den franska nationella produktivitetsnämnden. Investeringar behövs också inom tillväxtfrämjande sektorer för att företag ska kunna utnyttja de möjligheter som omställningen av den europeiska ekonomin erbjuder.

(24) Dessa rekommendationer är visserligen inriktade på hur de socioekonomiska effekterna av pandemin ska hanteras och den ekonomiska återhämtningen underlättas, men de landsspecifika rekommendationerna för 2019 som rådet antog den 9 juli 2019 innehöll reformer som krävs för att kunna åtgärda strukturella problem på medellång och lång sikt. De rekommendationerna är fortsatt aktuella och kommer att fortsätta att övervakas nästa år, inom ramen för den europeiska planeringsterminens årliga cykel. Det gäller även rekommendationer rörande investeringsrelaterade ekonomiska strategier. De senare rekommendationerna bör beaktas vid finansieringen av sammanhållningspolitikens strategiska programplanering efter 2020, inbegripet riskreducerande åtgärder och strategier för att lätta på restriktionerna vad gäller den rådande krisen.

(25) Den europeiska planeringsterminen utgör en ram för en kontinuerlig samordning av den ekonomiska politiken och sysselsättningspolitiken i unionen, vilket kan bidra till en hållbar ekonomi. Medlemsstaterna har utvärderat framstegen vad gäller genomförandet av FN:s mål för hållbar utveckling i sina nationella reformprogram för 2020. Genom att säkerställa ett fullständigt genomförande av rekommendationerna nedan kommer Frankrike att bidra till målen för hållbar utveckling och till de gemensamma insatserna för en konkurrenskraftig hållbarhet i unionen.

(26) Det är viktigt med ett nära samarbete mellan länderna i den ekonomiska och monetära unionen för att åstadkomma en snabb återhämtning från de ekonomiska konsekvenserna av covid-19. Frankrike bör i egenskap av en medlemsstat som har euron som valuta, och med beaktande av politisk vägledning från Eurogruppen, se till att dess politik ligger i linje med rekommendationerna för euroområdet och samordnas med övriga medlemsstater i euroområdet.

(27) Kommissionen har inom ramen för 2020 års europeiska planeringstermin gjort en omfattande analys av Frankrikes ekonomiska politik och redogjort för den i 2020 års landsrapport. Kommissionen har även bedömt stabilitetsprogrammet för 2020, det nationella reformprogrammet för 2020 samt uppföljningen av de rekommendationer Frankrike har fått tidigare år. Kommissionen har beaktat inte bara programmens relevans för hållbarheten i finanspolitiken och den socioekonomiska politiken i Frankrike utan också att unionens regler och riktlinjer har iakttagits, mot bakgrund av behovet att stärka den övergripande ekonomiska styrningen i unionen genom att framtida nationella beslut fattas med beaktande av synpunkter på unionsnivå.

(28) Mot bakgrund av den bedömningen har rådet granskat stabilitetsprogrammet för 2020 och dess yttrande[11] återspeglas särskilt i rekommendation 1.

(29) Mot bakgrund av kommissionens fördjupade granskning och denna bedömning har rådet granskat det nationella reformprogrammet för 2020 och stabilitetsprogrammet för 2020. I dessa rekommendationer beaktas behovet av att bekämpa pandemin och underlätta den ekonomiska återhämtningen som ett första nödvändigt steg för att

[11] Enligt artikel 5.2 i rådets förordning (EG) nr 1466/97.

möjliggöra en justering av obalanserna. Rekommendationer som direkt behandlar de makroekonomiska obalanser som konstaterats av kommissionen enligt artikel 6 i förordning (EU) nr 1176/2011 återspeglas i rekommendationerna 1, 3 och 4.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS Frankrike att 2020 och 2021 vidta följande åtgärder:

1. I enlighet med den allmänna undantagsklausulen vidta alla nödvändiga åtgärder för att effektivt hantera pandemin, hålla igång ekonomin och stödja den påföljande återhämtningen. När de ekonomiska förhållanden tillåter, driva en finanspolitik som syftar till att nå en välgenomtänkt offentligfinansiell ställning på medellång sikt och säkerställa en hållbar skuldsättning, samtidigt som investeringarna stärks. Stärka hälso- och sjukvårdssystemets resiliens genom att säkerställa tillräcklig tillgång till kritiska medicinska produkter och en balanserad fördelning av vårdpersonal, och genom att investera i e-hälsa.
2. Dämpa krisens sysselsättningseffekter och sociala effekter, bland annat genom att främja kompetens och aktivt stödja alla arbetssökande.
3. Säkerställa ett effektivt genomförande av åtgärder som stöder likviditeten i företagen, i synnerhet de små och medelstora. Tidigarelägga mogna offentliga investeringsprojekt och främja privata investeringar för att stödja den ekonomiska återhämtningen. Inrikta investeringarna på den gröna och digitala omställningen, särskilt hållbara transporter, ren och effektiv produktion och användning av energi, energiinfrastruktur, digital infrastruktur samt forskning och innovation.
4. Fortsätta att förenkla lagstiftningen, minska de administrativa bördorna för företagen och förenkla skattesystemet.

Utfärdad i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande